

PROGRAM DOROSTU NA NOVÝ ROK 2013 Scénky o Boží moci v šílených úkolech

Scéna 1: Abram

Postavy: Abram, Sára, Bůh

Pomůcky: stan, písek, panenka

Abram leží doma a vychutnává si večerní siestu. Když tu uslyší hlas.

Bůh: Abrame, pojd' se mnou ven.

Abram: Dobře, pane, a co tam?

Bůh: Tam ti něco ukážu a k něčemu se zavážu.

Abram: Ok, Bože, když to říkáš, kouknu na to, co pro mě máš.

Bůh: Podívej se na hvězdy, jejích mnoho, velmi moc. Uměl bys je spočítat?

Abram se podívá na oblohu, chvíli přemýšlí, a pak řekne:

Abram: Já jsem Abram, člověk chytrý, ale hvězdy spočítat? To musí bejt nějaký chyták.

Bůh: Víš, že lidi neklamou, nemám žádnou reklamu.

Abram: No, to nejde spočítat, to bys ty měl přece znát.

Bůh: Správně, ty můj Abrame, to víš, že to jistě vím. A něčím tě teď potěším.

Abram: Tak to jsem zvědav, Hospodine, co se z úst tvých teď poline.

Bůh: Ale nejdřív ještě jedna věc, koukni na zem pod sebe a nikoli na nebe.

Abram: Tam je písek, mnoho písku, zasypal by nejednu vísku.

Bůh: Mnoho, mnoho, Abrame! Dokážeš jej spočítat a všechn jej pochytat?

Abraham vezme písek mezi prsty a počítá.

Abram: Jedno zrno, druhé zrno, třetí, páté, šesté, na to by mi nestačily ani super kleště.

Bůh: Ale co kleště, nedal bys to ani, kdybys měl PC ještě.

Abram: No tak to je tedy síla, bude stačit moje víra?

Bůh: Bude, jistě, vždyť to vidím. Teď jdi domů za Sárou a sděl jí že bude mámou.

Abram odchází a přichází do stanu za Sárou.

Abram: Nazdar ženo, ženuško, chci ti dát pusinku a říct ti novinku.

Sára: Pusku si nech na večer, s novinou však rychle ven.

Abram: Radši sedni, nebo lehni.

Sára: Copak jsem pes, Abrame? Ale ven s tím, už se celá potím.

Abram: Budeme mít dítě Sáro – a nebude jejich vůbec málo.

Sára: Tak to je vtip století, víš vůbec kolik je ti? A kolik je mně?

Abram: Víme, že nejsme mladíci a neskáčem jak kamzíci, ale Bůh to řek.

Sára: Muži, my jsme v důchodu a já mám už po chodu.

Abram: Věříš Bohu, nebo ne? Co to s tebou dneska je?

Sára: Víra, víra, věřit – to je strašně abstraktní. A co na to ostatní?

Abram: Víra, to je spolehnutí! A já tě zvu k ulehnutí.

Oba zalezou do stanu.

Vypravěč: Trvalo to nějaký čas, když tu slyšet dětský hlas.

Ze stanu se ozve dětský křik.

Abraham a Sára vylezou ze stanu a vynesou v náručí dítě (panenku).

Abram: Ó velký Hospodine, první hvězda na světě. Ale co ty milióny? Kladeš před nás velké cíle, jejichž konec nevidíme.

Sára: I když konec nevidíme, věřiti však my musíme.

Vypravěč: A Bůh splnil, co zaslíbil – tento konec se mu líbil. Děti nespočetné množství, všichni chválí jeho Božství.

Verš: Potom jsem viděl, hle, tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečeni v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou. Zj 7,9

Píseň: NÁDHERNÝ

Scéna 2: 12 zvědů

Postavy: Mojžíš, 2 zvědové, Jozue, Káleb, vypravěč

Pomůcky: tyč + obrázek hrozna

Mojžíš: Vy jste muži stateční a já úkol pro vás mám. Vydáte se do země, kterou Bůh zaslíbil nám. Uděláte její průzkum, přinesete ovoce. Povíte nám o městě, hoře, řece, potoce.

Zvědové: Dobře, dobře Mojžíši, proč bychom hned nevyšli. Zemi projdem křížem krážem a zprávu tu máte rázem.

Zvědové odejdou, přinesou na tyči obrázek hroznů.

Zvědové přichází. Mojžíš je vítá a s ním lid.

Mojžíš: Vítáme vás, zvědové, čekáme na zprávy nové. Copak nám Bůh připravil, čímpak nás zas překvapil?

Zvěd 1: Ó těch 40 dnů, skoro dostalo nás ke dnu. Jsou tam zrůdy, bubáci, co nemaj nic na práci.

Zvěd 2: To je pravda, pravdoucí, chytaj lidi ve dne v noci.

Zvěd 1: Ovoce tam vskutku je, hrozny jako koule. Však při pohledu na obry, už razí se mi boule.

Zvěd 2: A ta jejich města – pevnosti to jsou. Ty určitě nedobydem, ani raketou..

Jozue: Ale chlapi, vidíte to příliš černě – přec Hospodin nám zaslíbil, že zachová se věrně.

Káleb: Obry sníme jako chleba, tak je nakrájíme, ještě před tím na města, palbu zahájíme.

Jozue: Je to země bohatá, mléko med a sady. Náš Bůh to je Hospodin, ten si s tím dá rady.

Vypravěč: Lid však dostal strach – a tak přišel krach. Jejich duši nevěrnou, Bůh ztrestal dlouhou procházkou. Za každý den jeden rok, s tím je těžký každý krok. Hrozně moc se nadřeli - a pak všichni pomřeli. Jen ti dva muži věřili – a v Jordánu se umyli. Věřili - navzdory strachu – a Bůh uchránil je krachu.

Verš: Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují. 1.Korintským 2,9

Píseň: Mou cestu v rukou máš

Scéna 3: Jozue - Dobyť Jericha

Postavy: Jozue, Bůh, lid (2), obyvatelé Jericha (2), vypravěč

Pomůcky: hradby z kartonu

Bůh: Můj milý Jozue, pojd' sem – už to tu je. Dobydte Jericho, nebude to narychlo, ale zato najisto.

Jozue: Dobře Hospodine, už se těšíme a zbraně si brousíme. Hlavně děla, granáty na ty tlusté hradby, abychom si netrhlí velký ranec hanby.

Bůh: Zbraně nechte v klidu ležet, nemusíte ani běžet. Já mám pro vás jiný plán. A bude to elegán.

Jozue: To mi řekni, Pane, jak to máme udělat - a nepoužít zbraně.

Bůh: Budete chodit dokola, to je jednoduché. Jednou denně sedmkrát, a sedmý den sedmkrát. A pak taky u toho, na trubku budete hrát. Hradby města zhroutí se, jak domeček z karet, tomu by se podivil i zelený baret.

Jozue odejde a tlumočí to lidu.

Jozue: Lide, lide, je to tady, brzy už padnou hradby. Je to Boží divný plán, však spolehněme se naň.

Lid: A co to má jako být? Jak máme to město bít? Už jsme unaveni z cest a máme alergii, chceme tedy teďkom znát Boží strategii.

Jozue: Náš úkol je prostinký – jenom chodit dokola.

Lid: Jenom chodit dokola? Budou nás mít za vola.

Jozue: Nebojte se, jenom věřte. Nevěru ze sebe střešte. Bůh nám klade divný cíl, však že on sám hradby zboří, to nám zaslíbil.

Lid chodí dokola hradeb z kartonu.

Vypravěč: Tak lid chodil dokola a vypadal směšně. Obyvatelé Jericha si v klidu jedli třešně. Když tu náhle sedmý den, hrozný rachot tam zazněl.

Padají hradby z kartonu a obyvatelé utíkají před lidem.

Hradby byly strženy a tím kostky vrženy. Bůh po lidu nechtěl nic, jen aby mu věřili a obvod města Jericha svými kroky měřili. Víra není abstraktní, víra ta chce skutek, i když budeš někdy vypadat, žeš z psychiatrie utek.

Židům 11:1 Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.

Píseň: Půjdeš-li pouští

Scéna 4: Gedeon

Postavy: Gedeon, Bůh (posel-anděl), vypravěč, 2 muži (vojáci – jeden s cedulkou 32000, druhý 10 000 a 300), 2 Midjánci

Pomůcky: hůl na mlácení, hadr (rouno), cedulky s čísly,

Vypravěč: Izraelci v zemi Kanán sídlili, avšak Hospodina za Boha, si vlastně ne zvolili. A proto je Hospodin, vydal v ruce krále, který velmi krutě obrátil se na ně. Když už bylo nejhůř, začli volat k Bohu, aby také nepřišli už i o svou nohu. Bůh se ve své milosti, k jejich nářkům znal – a soudce jim posílal. Chtěl, aby mu zas a zas, plně věřili a s hnusnými modlami vůbec nic neměli.

A tak jednou stalo se, že tlačili je Midjánci – a nebyli to beránci.

Setkání anděla s Gedeonem. Gedeon mlátí pšenici.

Gedeon: To je vedro úmorné, chtělo by to luh brejk, zajdu si tedy na oběd a usmažím si stejk.

Posel Boží: Kampak míříš, Gedeóne? Mám pro tebe úkol. Ty rozprášíš Midjánce, všechny, kdo jsou vůkol.

Gedeon jde domů a tam se modlí – mluví k Bohu

Gedeon: To ne, Pane – vždyť já jsem ze všech nejmenší – rozdrť mě na kaši.

Bůh: Vůbec se neboj, Gedeon, budu s tebou – tak vo co go? Ty mi budeš věřit, já se budu snažit.

Gedeon: Když já nevím, Pane – dej mi nějaké znamení, ať vím, že to není mámení.

Gedeon: Hle, rozprostřu roucho zde a nechť ono je mokré, však všude kolem dokola, musí to být suché.

Gedeon rozprostře rouno a jde do stanu spát, pak se vrátí k rouno..

Gedeon: No já čučím, Pane můj, a drsně se učím. Ale přesto dovol mi ještě jeden pokus. Teď udělej to opačně – a pokud to znovu vyjde tak jdu do toho - senzačně.

Gedeon jde spát a znovu se vrátí.

Gedeon: Rouno suché, kolem mokro - no tak to je konec. Ty jsi Bože skutečně, ten největší borec.

Bůh: Šlo by to i bez rouna, jen mi více věřit, však já ti dám příležitost, tvoji víru změřit. Nyní svolej armádu, bude Midjáncům k pádu.

Gedeon se postaví a zvolá.

Gedeon: Muži, lidi, bojovníci, seskupte se ke mně všici.

Přiběhne armáda s cedulkou 32 000.

Gedeon: Tomu já říkám armáda, Midjánci ukážou záda. Je nás sice třikrát méně, ale my Bohu věříme.

Bůh: Gedeóne, je vás moc. To byste mě nepotřebovali na pomoc. Uděláme redukci, vyhlas tedy toto: Každý kdo se z lidu bojí, ať domů rychle valí.

Gedeon k vojákům: Kdo má strach a bojí se, tak nechť domů klidí se.

Muž s tabulkou 22 000 odchází, muž s tabulkou 10 000 zůstává.

Gedeon: To je hezká redukce, nevěřím svým očím, nyní deset na jednoho – na to ti mám skočit?

Bůh: Uklidni se, Gedeone, nepanikař tolik. Raději cvič tu víru svoji, bude se ti hodit.

Gedeon se dívá na své vojsko a počítá.

Bůh: Když tak vidím tvoje vojsko, 10 000 mužů, stále v skrytu duše doufáš, to snad ještě zmůže. Proto teď chci po tobě, jen jediné – věřit, bo budeme tvoje vojsko ještě jednou ředit. Vezmi muže k potoku, ať se napijí - a pozoruj způsoby, jakým to dělají.

Gedeon k vojákům: Bohu se zdá, že je nás moc, a chce další čistku, trochu mi tak nastínil, že chce jenom hrstku.

Gedeon vezme vojsko k potoku a jeden pije v lehu, druhý si klekne a podává vodu k ústům.

Gedeon k vojákům: Pijte chlapi z potoka, pijte rychle vskutku, uvidíme za chvíli, Boží mocnou ruku.

Bůh: Pozoruj teď, Gedeone, dívej se, jak pijí. Do dalšího boje vem ty, kdo jako psi pijí.

Gedeon: Muži, chlapi, konec pití – honem na svá místa.

Gedeon spočítá muže.

Gedeon: Bože, sorry, to už nedám, vždyť je jich jen tři sta.

Bůh: O to mi jde, Gedeone, abys TY to nedal. Potřebuji jen jedině, aby sis na nic nehrál. Slibuji ti, že jsem s tebou, abys ty to vyhrál. Jdi toho, makej běž a Midjánce řádně zřež.

Gedeon s vojáky běží za Midjánci, vrhne se na ně zřeže je.

Vypravěč: A tak milí Midjánci, ač jich bylo mnoho, vzali nohy na ramena, nehráli, kdo z koho. Bůh nám klade take cíle, na něž sami nestačíme. On sám však nás vystrojí a k boji nás vyzbrojí.

Deuteronomium 3:22 **Nebojte se jich tedy, vždyť Hospodin, váš Bůh, bojuje za vás.“**

Píseň: Bůh je síla má

Scéna 5: Elíša a Aramejci

Postavy: Elíša, mládenec, vypravěč, 4 vojáci

Vypravěč: Izrael si v zemi žije, Hospodin ranami jej bije. To proto, že věří sošce z kovu a ne živému Bohu. V tomto čase Aramejci, hrozní, krutí, podobní jak vejce vejci, naštváli se velmi na izraelského krále, že mu někdo na ně donáší stále. .. Avšak nikdo nedonáší, to jen Elíša proroctví snáší. No a tak se vyberou a Elíšu brzy napadnou.

Mládenec Elíši vykoukne z okna a spatří, jak přijíždí Aramejci a obkličují Elíšův dům.

Mládenec: Ó, můj pane, to je konec, kolem nás – to je binec. Všude samý Aramejec.

Elíša: Klídek, neboj, mládenče můj. Jen ve víře v Boha stůj.

Mládenec: To se ti lehce řekne, ale koukni ven. Tam je horda Aramejců, a mě teda není hej. Mají luky, kopí, zbraně – a my s vidličkou a nožem nemůžeme na ně.

Elíša: Tuš neboj se, ty kluku malá nic, s námi jich je mnohem víc.

Mládenec: Počty zvládám ještě dobře, do dvou umím počítat. Říct chceš, že dva jsou víc než tisíc, to mi ty chceš nakukat?

Elíša: Prosim, Bože, Hospodine, otevři mu oči, ať mládenec vidí, proti komu sočí.

Vypravěč: Bůh oči mládenci otevřel a ten úžasem oněměl.

Elíša: Vidíš ty můj mladej hochu, už se neboj ani trochu, že bys život strávil v lochu. Bůh vidí, co my nevidíme – proto my se netrápíme.

Mládenec: Teď už je to jiné kafe, Hospodinu všechno klape. Vidím koně a taky vozy, podobně jak viděl Ozy (Ozeáš). Nyní už se nebojím, s Bohem vždycky obstojím.

Vypravěč: Aramejci tvoří kruh, ti dva jsou jak jeden druh. Nejsou však dva, nýbrž tři, Hospodin s nimi vede při. Vojáci už na ně letí, když tu problém – oni jsou slepí. Jeden do druhého narážejí, piští, řinčí, řvou a klejí.

Mládenec: Co to blbnou, pane můj, to snad nejsou vojáci, ale loutky – paňáci, které někdo ovládá a oni boj nezvládaj.

Elíša: To Bůh prostě zasáhl, na jejich zrak jim šáhl. Nevidí než temnotu.

Mládenec: Tak to je zmáčknu u plotu. Pak jednomu po druhém hlavu poutínám a do naší vitríny jednu po druhé dám.

Elíša: Ó, mírni se mládenče, teď si hraješ na borce. Násilím se nic nevyřeší, přijde další násilí, Bůh mi říká divnou tu věc, abychom je hostili.

Mládenec: To si zase děláš srandu? Hostiti takovou bandu.

Elíša: Hospodin je milostivý, ať se tomu každý diví. Když jim dáme chléb a špek, nevrátí se nikdy zpět.

Elíša dá chléb a špek Aramejcům a ti si to vezmou a odcházejí.

Vypravěč: Bůh je vskutku milostivý a dopředu on stále vidí. Proto svou ruku do jeho vlož, pak bohatý bude tvůj koš – množství lásky, pokoje, když potáhneš do boje. Bůh vše vidí jinak z výšky, vidí každý tvůj krok – a to po celý rok. Jemu můžeš důvěřovat, když tě budou otravovat.

Verš: Neboj se, nerozhlížež se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomoci t budu, budu tě podpírat pravici své spravedlnosti. Izajáš 41,10

PÍSNĚ:

Nádherný

1. Ve Tvém srdci je soucit a slitování, prapor lásky Tvé nade mnou. S Tebou setkat se toužím tváří v tvář, navždy v blízkosti Tvé pak stát. Jak je nádherné víc Tě znát.

Ref: Nádherný, pro mě vším jsi sám, nádherný, čistý můj jsi Pán, hoden jsi slávy, jsi králů král, jak je nádherné víc Tě znát.

2. Ve Tvých rukou je právo, jsi spravedlivý, jas Tvé tváře jak úsvit nade mnou, Ty jsi stvořitel, Bůh, mého života Pán, Tobě chválu a díky vzdám. Jak je nádherné víc Tě znát.

3. Budem chválit Tvé jméno ať svaté je v nás, Tebe chválit a vzývat budem dál. Ve Tvé moci a slávě chcem navěky žít, v srdci vděčnost a lásku mít. Jak je nádherné blíž Ti být!

Mou cestu v rukou máš

1. Mou cestu v rukou máš, jdu s důvěrou, neselže láska Tvá, jdu s důvěrou. Ať se třeba hory zřítí do moře, jdu s důvěrou, ať i hvězdy padají a svět kolem se hroutí.

2. Když cestu nevidím, jdu s důvěrou. Vedeš mě slovem svým, jdu s důvěrou. I když musím projít temným údolím, jdu s důvěrou. Víím, že zase postavíš mě pevně na své skále. Každý den novou milost z Tvých dlaní smím si brát. Jako strom ve Tvém chrámu v pevných zdech Tvé věrné lásky úkryt mám.

Půjdeš-li pouští

Půjdeš-li pouští, tvou stopu neztratím, půjdeš-li vodou, nestrhně tě proud, půjdeš-li ohněm, plamen tě nespálí, svítím Ti na cestu, půjdeš-li tmou [: Ať jsi kdekoli, kdekoli, kdekoli, já jsem s tebou, ať jdeš kamkoli, kamkoli, kamkoli, já jdu s tebou :]

Bůh je síla má

Bůh je síla má i vojska mého, On působí volnou cestu mou, neboť dal mi štít spasení svého a dobrotivost Jeho zvelebila mne.

[: Neboť kdo je Bohem kromě Hospodina a kdo je skalou kromě Boha našeho?:]

Otvor mi oči Duch svatý

1. Otvor mi oči Duch svatý, Otvor mi oči můj Pán, Vidieť Ťa túžim. Vidieť Ťa túžim. (2x)

Ref. Chcem vidieť, Teba vo mne rástť, A žiarit v svetle Tvojej slávy. Vylej svoju Vládu a moc, Spievam svätý, svätý, svätý... svaty svatý svatý (Vidieť Ťa túžim. Vidieť Ťa túžim.)

2. Zastřené oči mám páskou, nevidím, kolem je zář, co je s mou vírou, co je s mou vírou. (2x)

Ref. Chcem vidieť, Teba vo mne rástť, A žiarit v svetle Tvojej slávy. Vylej svoju Vládu a moc, Spievam svätý, svätý, svätý... svaty svatý svatý

3. Otevři mé srdce láskou, zboří hráz kamennou, ať tě zas vnímám, znovu uctívám. (2x)

Ref. 2: Teď lítám dál, tam k výšinám, na výsluní tvé jsem slávy. Ty jsi Bože síla má, já tě chválím, chválím...

Ref. 3: Chválím (10x), vždycky tě chválím